

Seni Bahar Açacak Biliyorum

– kuytular · 21 Kasım 2013

Sineceğin..
olmadı küseceğim ki
avuçlarımla kavrayıp yüzünü..
"hiç"
ayak basılmamış bir coğrafyaya taşıyacağım sevgili..
sende emanet gömleğim/ısıtmayacak omuzlarımı ağladığında..
anladığında/
sözlerini bekleyeceğim senden..
kavrayıp bileklerimden
beni sabaha çıkaracak sözlerini ki
bu defa inanmış gibi yapmayacağım
ve bil ki sevgili
beklentilerimde
kör ebe oynayan çocukların avuç içi telaşları var..
dokunsam diyorum
hani/dokunsan sobe..
biliyorum/
hiç gitmediğin odalardan bakıyorsun bana..
kilitle kapıyı kar değmesin saçlarına ki
seni bahar açacak biliyorum..
sen bir sözcük olduğunda unutma ben öksüz kalacağım
ve dudağından bir daha düşmeyecek adım..
dilini yapışmayacak damağına vurgusu M nin..
biliyorum/ardımdan harfler yağdıran bir gölge
(devamı gelmedi bu sözcüğün)
sana..
çünkü diyeceğim..
geç kalacaksın yine..
trafik diyeceksin belki de
ve ekleyeceksin
offff bir kalabalık sorma ne kötü ki
peki bu şehir hep böyle mi diyeceğim sana..
ya deniz..
tuzu eteklerine..
kokusu tenine..

mavisi yređine..
deniz diyeceğim sana..
nadasa bırakılmış duygularına
(uyan artık topla saçlarını/ıslak her yanın řteceksin)
uzağımdasın biliyorum..
bu nasıl bir kural/yasa..
olması gereken mi..
olduđu gibi mi/
mavi olduđumu biliyorum/
açığıma kaçtığını tonunun/terli ve bitkin olduğunu da/
inatçı ve utangaç ellerin gibi sinsi ki
yas diyeceğim sonra
ve ben karanlığına gmleceğim..

(...)